

نزول کتاب آسمانی "انجیل" بر حضرت عیسی(ع)

بنا به نقل نویسنده "وقایع الایام" نزول کتاب آسمانی "انجیل" بر حضرت عیسی بن مریم(ع) در روز سوم ماه رمضان واقع گردید...

بنا به نقل نویسنده "وقایع الایام" نزول کتاب آسمانی "انجیل" بر حضرت عیسی بن مریم(ع) در روز سوم ماه رمضان واقع گردید، ولی ابن کثیر در یک روایت، نزولش را سیزدهم و در روایتی دیگر در روز هیجدهم ماه رمضان دانسته است. پس از عروج حضرت عیسی(ع) به آسمان، کتاب مقدس "انجیل" دستخوش تغییر و تحول و حتی نابودی گردید. تا این که نخستین کتابی که به نام "انجیل" به قید کتابت درآمد، "انجیل مارکیون" بود، که حدود 134 سال پس از میلاد مسیح(ع) در آسیای صغیر و یا در یونان تألیف گردید.

پس از آن، کتاب های دیگری از سوی مبلغان و پیشوایان مذهبی به نام "انجیل" تألیف شد. در قرن چهارم میلادی، پس از گرایش "کنستانتین اول" امپراتوری روم به مسیحیت، کلیسای مسیحیت با تشکیل انجمنی به بحث و بررسی درباره انتخاب کتب معتبر و مقدس مسیحیت پرداخت و از میان بیش از 160 انجیل و رسائل و تواریخ مربوط به مسیحیت که در کلیساها و مجامع مذهبی قرائت می شد، تنها 27 کتاب را برگزید و آن ها را در مقابل تورات که به "عهد عتیق" معروف بود، "عهد جدید" نامیدند.

از میان این 27 کتاب، چهار کتاب در میان مذاهب مختلف مسیحیت به عنوان انجیل برتر شناخته شد، که عبارتند از: انجیل متی، انجیل مرقس، انجیل لوقا و انجیل یوحنا. تمامی این کتاب ها، ده ها سال پس از عروج مسیح(ع) گردآوری شدند. گفتنی است که از میان کتاب های مقدس مسیحیان، "انجیل برنابا" که خود "برنابا = BARNABAS" از حواریون حضرت مسیح(ع)، نویسنده آن بود، مطالبش با متون تاریخی مطابقت داشت و با اخبار قرآن مجید درباره حضرت عیسی(ع) و داستان های وی موافقت زیادی داشت، ولی به عللی مورد تصویب کلیسای مسیحیت قرار نگرفت و از گردونه خارج گردید. به هر روی، آن چه به نام "انجیل" هم اکنون در میان مسیحیان و غیر مسیحیان موجود است، انجیل اصلی حضرت عیسی(ع) نیست. بلکه روایات و برداشت های حواریون و یا شاگردان حواریون آن حضرت می باشد.